

Kumtaşı Sarayı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kumtaşı Sarayı

Yavuz DEMİRKİRAN

Çölün kalbinde, güneşin kumu altına boyadığı yerde, eşi benzeri olmayan bir saray vardı. Taş bloklardan yapılmamış, yüksek kırmızı kumtaşı kayalığına oyulmuştu. Sıcak kahverengi tenli, parlak gülümsemeli küçük bir kız olan Prenses Noor, halkıyla birlikte orada yaşıyordu. Rüzgârın sarayın oymalı salonlarında şarkı söyleyişini çok severdi.

Noor, altın süslemeli, dökümlü turkuaz bir elbise giyyordu ve basit bir altın ta, dalgalı siyah salarını geri tutuyordu. Koyu kehribar gözleri, sarayın her köşesini keşfederken merakla parlıyordu. Yaşlı bakıcı Rahim ona sık sık öl hikâyeleri anlatırdı. Beyaz sakalını sıvazlayarak, 'Sarayımız birçok sır barındırıyor,' dedi.

Sıcak bir öğleden sonra, Noor ve en iyi arkadaşı Mira unutulmuş bir koridorda saklambaç oynuyorlardı. Her zaman enerjik olan ve Noor'dan daha uzun boylu Mira, ağır bir perdenin arkasına koştu. 'Noor, çabuk gel!' diye seslendi. Perdenin arkasında duvar, garip, soluk desenlerle kaplıydı. Noor'un kalbi hızlı hızlı çarptı. 'Bunlar oymaya benziyor!' diye fısıldadı.

Noor soluk çizgileri parmağıyla takip etti. Çizgiler, insanların kanallar kazdığını ve büyük kaplarda su topladığını gösteriyordu. 'Bu ne anlama geliyor?' diye merak etti. Kıvrıcık saçları zıplayan Mira, bir kâse tutan figürü işaret etti. 'Belki su biriktiriyorlardır,' dedi. Noor'un gözleri kocaman açıldı. 'Yaşlı Rahim'e göstermeliyiz!'

Yaşı Rahim'i bulmaya koşular; o, bir palmiye ağacının gölgesinde dinleniyordu. Solmuş sarığı dinlerken neredeyse hiç kıpırdamadı. 'Ah,' dedi, yumuşak gözleri gülümsemeyle kısıldı. 'Bunlar eski oymalar. Dedem onlardan bahsederdi. Atalarımızın yağmur suyunu gizli sarnıçlarda nasıl biriktirdiğini gösteriyorlar. Ama oymalar uzun zaman önce kaybolmuştu.'

Noor'un aklından binbir düşünce geçti. 'Yani atalarımız çölde su toplamanın bir yolunu bulmuşlar? Bu harika!' Yaşlı Rahim başını salladı. 'Evet, çok akıllıydılar. Ama zamanla oymalar soldu ve unutuldu.' Noor koridora geri baktı. 'Bir daha unutulmalarına izin veremeyiz,' dedi kararlılıkla. 'Onları temizlemeli ve onlardan ders almalıyız.'

Mira ellerini ırptı. 'Yardımcı toplanm!' dedi, pas rengi tuniğinin ip kemerini düzelterek. Kısa süre sonra çocuklardan ve yetişkinlerden oluşan küçük bir ekip oymaların önünde duruyordu. Noor planını anlattı. 'Yumuşak bezler ve nazik fırçalar kullanacağız. Sert ovma yok. Oymaları korumak istiyoruz.' Herkes başını salladı.

Yaşı Rahim oymalı ahşap bastonunu getirdi ve onlara dikkatli çalışmayı gösterdi. 'Sabır en önemlisidir,' dedi. Mira küçük bir bölümü yumuşak bir fırçayla ovdu. 'Bakın, çizgiler netleşiyor!' diye haykırdı. Noor gülümsedi, çalışırken örgüsü sallanıyordu. Yavaş yavaş oymaların hikâyesi ortaya çıkmaya başladı.

Oymalar, büyük bir yeraltı havuzuna giden taş kanallardan oluşan bir ağı gösteriyordu. 'Yağmur suyunun her damlasını biriktirmişler,' dedi Noor hayranlıkla. 'Ve bunu hurma ve incir yetiştirmek için kullanmışlar.' Mira, suyun yanında oynayan çocukların oymasını işaret etti. 'Onlar da bizim gibiydi!' diye güldü. Saray tarihle uğulduyor gibiydi.

Ama oymaların bazı kısımları hâlâ yılların tozu ve kiri altında saklıydı. 'Daha fazla yardıma ihtiyacımız var,' dedi Noor. Saray aşçısından, bahçıvandan ve hatta ziyarete gelen tüccarlardan yardım istedi. Herkes yardım etmeye hevesliydi. 'Bunu bir saray projesi yapacağız,' diye ilan etti Noor. 'Birlikte bu tarihi yeniden canlandırabiliriz.'

Onlar temizlerken Yaşlı Rahim geçmişten hikâyeler anlattı. 'Ataların bilgeydi,' dedi. 'Çölün sırlarını biliyorlardı.' Noor dikkatle dinledi. Oymaların resimden fazlası olduğunu fark etti —onlar derslerdi. 'Öğrendiklerimizi yazmalıyız,' dedi. 'Böylece asla unutmayız.' Mira başını salladı ve çantasından küçük bir defter çıkardı.

Sonunda oymalar yumuşak ışıhta net bir şekilde parladı. Noor geri çekilip halkının hikâyesine baktı. 'Bu bizim tarihimiz,' dedi gururla. 'Ve şimdi bunu herkesle paylaşabiliriz.' Yaşlı Rahim gülümsedi, kırışık yüzü ışıldadı. 'Harika bir şey yaptın, Prenses Noor. Geçmişi yaşattın.'

Saklı oymaların haberi öl boyunca yayıldı. Saraya ziyaretiler gelmeye başladı. Noor ve Mira turlar düzenleyerek atalarının yağmur suyunu nasıl biriktirdiğini anlattılar. Noor, oymaları işaret ederek, 'Yağmur mevsiminde su toplamak için bu kanalları kullanmışlar,' derdi. İnsanlar hayranlıkla dinledi. Saray bir öğrenme yeri oldu.

Noor'un kalbi gururla doldu. Sadece tarihi keşfetmemiş, aynı zamanda onu korumuştur. Mira'ya, 'Tarih özenli bir korumayı hak eder,' dedi. 'Geçmişten bir armağan gibi.' Mira sırttı. 'Ve onu paylaşabiliyoruz!' İki arkadaş birlikte oturup güneşin çölün üzerinde batışını izlediler; saray kıvılcı ve altın rengine parlıyordu.

Yaşlı Rahim bastonuna yaslanarak onlara katıldı. 'Atalarını onurlandırdın,' dedi. 'Ve hepimize önemli bir şey öğrettin.' Noor, artık hikâyelerle canlanan saray duvarlarına baktı. İnsanlar önemseydiği sürece geçmişin asla kaybolmayacağını biliyordu. Kumtaşı sarayı sırlarını her zaman güvende tutacaktı.

Böylece Prenses Noor oymaları ve taşıdıkları hikâyeleri korumaya devam etti. Ziyaretçiler sarayı görmek ve tarihini dinlemek için uzak diyarlardan geldiler. Noor, evinin sadece güzel bir yer değil, aynı zamanda anıların bekçisi olduğu için gurur duydu. Çöl rüzgârı salonlarda fısıldayarak geçmişî gelecek için kurtaran bir kızın hikâyesini taşıdı.